



UOHSX006X3O2

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE



ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S142/02-10501/2016/820/AKu

Brno: 15. března 2016

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení sp. zn. S 142/02 zahájeném dne 1. 7. 2002 z vlastního podnětu podle § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 21 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve věci možného zneužití dominantního postavení společností ČESKÁ RAFINÉRSKÁ, a.s., se sídlem Záluží 2, 436 70 Litvínov, IČ 62741772, vydává v souladu s § 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, toto

r o z h o d n u t í :

Správní řízení sp. zn. S 142/02 vedené ve věci možného porušení § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 1. 6. 2004, společností ČESKÁ RAFINÉRSKÁ, a.s., se sídlem Záluží 2, 436 70 Litvínov, IČ 62741772, které Úřad pro ochranu hospodářské soutěže spatřoval v přerušení dodávek produktů ze společnosti ČESKÁ RAFINÉRSKÁ, a.s., do společnosti CHEMOPETROL, a.s., se sídlem Litvínov, Záluží 1, IČ 25003887, jehož právním nástupcem je od 1. 8. 2007 společnost UNIPETROL RPA, s.r.o., se sídlem Litvínov - Záluží 1, IČ 27597075, v období od půlnoci dne 31. 5. 2002 do 2. 6. 2002 v rozsahu cca 39 hodin, se na základě § 22 odst. 5 téhož zákona **zastavuje**.

ODŮVODNĚNÍ

I. Průběh správního řízení

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) zahájil dne 1. 7. 2002 z vlastního podnětu správní řízení s účastníkem řízení společností ČESKÁ RAFINÉRSKÁ, a.s., se sídlem Litvínov, Záluží 2, PSČ 436 70, IČ 62741772 (dále též „**účastník řízení**“ nebo „**ČER**“) ve věci možného porušení § 11 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 1. 6. 2004 (dále též „**zákon**“) na základě skutečností zjištěných při předběžném šetření podnětu společnosti CHEMOPETROL, a.s., se sídlem Litvínov, Záluží 1, IČ 25003887 (dále též „**CHEMOPETROL**“) ¹ ze dne 3. 6. 2002. Možné porušení § 11 odst. 1 zákona bylo spatřováno v přerušení dodávek produktů ze společnosti ČER do společnosti CHEMOPETROL v období od půlnoci dne 31. 5. 2002 do 2. 6. 2002 v rozsahu cca 39 hodin.
2. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že se jednalo o tyto petrochemické suroviny: primární benzín (dále též „**PrBi**“), hydrokrakovaný vakuový destilát (dále též „**HCVD**“), plynový olej, LPG, vakuový/visbreakingový zbytek pro jednotku parciální oxidace (dále též „**POX**“), černý destilát, polymerační hexan, izopentan a technický benzín (dále také jen „**petrochemické suroviny**“).

Rozhodnutí Úřadu č. j. S 142/02-2186/02-VO II ze dne 31. 10. 2002

3. Dne 31. 10. 2002 vydal Úřad v řízení zahájeném dne 1. 7. 2002 správní rozhodnutí č. j. S 142/02-2186/02-VO II (dále též „**první rozhodnutí Úřadu**“), kterým v části 1. výroku vyslovil, že společnost ČER zneužila svého dominantního postavení na trhu petrochemických surovin (zahrnujícím subtrhy primárního benzínu, hydrokrakovaného vakuového destilátu, plynového oleje, LPG, vakuového/visbreakingového zbytku pro POX, černého destilátu, polymeračního hexanu, izopentanu a technického benzínu) tím, že v rámci vyjednávání o podmínkách dodávek těchto petrochemických surovin pro období od 1. 6. 2002 přerušila dne 31. 5. 2002 ve 24.00 hod. na dobu cca 39 hod. bez objektivně ospravedlnitelného důvodu dodávky těchto surovin svému dlouhodobému odběrateli – společnosti CHEMOPETROL. Tím porušila § 11 odst. 1 zákona na újmu společnosti CHEMOPETROL a pěti dalších soutěžitelů odbírajících petrochemické výrobky od společnosti CHEMOPETROL.
4. V části 2. výroku prvního rozhodnutí Úřadu bylo podle ustanovení § 11 odst. 2 zákona účastníku řízení zneužívání dominantního postavení jednáním popsáním v bodu 1. výroku uvedeného rozhodnutí do budoucna zakázáno a v části 3. výroku uvedeného rozhodnutí byla za porušení § 11 odst. 1 zákona účastníku řízení uložena pokuta ve výši 8 000 000 Kč.

¹ Obchodní společnost CHEMOPETROL, a.s. zanikla sloučením se společnostmi UNIPETROL RAFINÉRIE a.s., se sídlem Litvínov, Litvínov-Záluží 1, PSČ 436 70, IČ 25025139 a UNIPETROL RPA, s.r.o., se sídlem Litvínov, Záluží 1, PSČ 43670, IČ 27597075, kdy nástupnickou společností je společnost UNIPETROL RPA, s.r.o., se sídlem Litvínov, Záluží 1, PSČ 43670, IČ 27597075. Obchodní společnost CHEMOPETROL, a.s. byla dnem 1. 8. 2007 vymazána z obchodního rejstříku. Toto rozhodnutí nicméně skutkově vychází ze stavu ke dni spáchání vytykaného jednání.

Rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. R73/2002 ze dne 16. 5. 2003

5. Na základě rozkladu účastníka řízení vydal předseda Úřadu dne 16. 5. 2003 rozhodnutí č. j. R73/2002 (dále též „**první rozhodnutí předsedy**“), kterým změnil výrok v bodu 1. prvního rozhodnutí Úřadu tak, že společnost ČER zneužila svého dominantního postavení na trhu petrochemických surovin (zahrnujícím subtrhy primárního benzínu, hydrokrakovaného vakuového destilátu, plynového oleje, LPG, vakuového/visbreakingového zbytku pro POX, černého destilátu, polymeračního hexanu, izopentanu a technického benzínu) tím, že v rámci vyjednávání o podmínkách dodávek těchto petrochemických surovin pro období od 1. 6. 2002 přerušila dne 31. 5. 2002 ve 24.00 hod. na dobu cca 39 hod. bez objektivně ospravedlnitelného důvodu dodávky těchto surovin svému dlouhodobému odběrateli – společnosti CHEMOPETROL. Tímto jednáním porušila § 11 odst. 1 zákona na újmu společnosti CHEMOPETROL.²
6. Bod 2. výroku prvního rozhodnutí Úřadu předseda Úřadu svým rozhodnutím potvrdil a bod 3. výroku prvního rozhodnutí Úřadu změnil tak, že pokutu snížil na 6 000 000 Kč.

Soudní přezkum a jeho závěry

7. Proti prvnímu rozhodnutí předsedy podal účastník řízení dne 30. 6. 2003 správní žalobu, o níž rozhodl Krajský soud v Brně (dále též „**krajský soud**“) rozsudkem č. j. 29 Ca 215/2003 - 88 ze dne 18. 1. 2005 (dále též „**první rozsudek KS**“)³, kterým uvedené rozhodnutí zrušil, a to z důvodu nesprávného právního hodnocení věci, neboť společnosti ČER a CHEMOPETROL byly společnostmi kontrolovanými ze strany společnosti UNIPETROL, a.s.⁴ V důsledku této skutečnosti je vyloučena existence soutěžního vztahu mezi účastníkem řízení a společností CHEMOPETROL, která měla být v důsledku jeho zneužití dominantního postavení na trhu poškozena.
8. Na základě kasační stížnosti Úřadu ze dne 28. 2. 2005 byl první rozsudek KS zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále též „**NSS**“) č. j. 5 As 61/2005 - 183 ze dne 29. 10. 2007 (dále též „**první rozsudek NSS**“), v němž NSS shledal, že společnosti ČER a CHEMOPETROL je třeba pokládat za dva samostatné soutěžitele.⁵ Z toho důvodu není vyloučena možnost aplikace § 11 zákona na jednání účastníka řízení.
9. Dne 20. 10. 2009 bylo první rozhodnutí předsedy opět zrušeno rozsudkem krajského soudu, č. j. 62 Ca 2/2008 - 241 (dále též „**druhý rozsudek KS**“)⁶, přičemž krajský soud Úřadu vytknul nesprávné vymezení relevantního trhu, a to jak z hlediska věcného, tak geografického, dále nesrozumitelnost a nepřezkoumatelnost závěrů o újmě, která

² Změna výroku č. 1 tedy spočívala ve vypuštění slov „a pěti dalších soutěžitelů odebírajících petrochemické výrobky od společnosti CHEMOPETROL“, kdy druhostupňový orgán neshledal tuto újmu dalším soutěžitelům za spolehlivě prokázanou. V této souvislosti byla také snížena pokuta.

³ Tento rozsudek nabyl právní moci 18. 2. 2005.

⁴ Pozn.: UNIPETROL vlastnil 51 % ve společnosti ČER a 100 % ve společnosti CHEMOPETROL.

⁵ Dle NSS (i jím odkazované judikatury unijních soudů) „kritériem pro existenci společné hospodářské jednotky nemůže být pouze to, zda jedna společnost má většinový podíl v jiné společnosti. Důležité je, zda obecně a v konkrétním posuzovaném případě zvláště mateřská společnost dává dceřině společnosti pokyny a je reálně schopná jejich realizaci vynutit. V žádném případě nepostačuje, jak se domnívá krajský soud, možnost mateřské společnosti určité jednání dcery blokovat.“

⁶ Druhý rozsudek KS nabyl právní moci 4. 11. 2009.

měla být způsobena účastníkem řízení společnosti CHEMOPETROL, a zejména nesprávný závěr o aplikovatelnosti kritéria tržní síly pro vznik domněnky dominance, a to z důvodu vzájemné provázanosti a závislosti účastníka řízení a společnosti CHEMOPETROL. Dle krajského soudu (cit.:) „se v daném případě jednalo o ryze soukromoprávní (obchodně závazkový) vztah dvou samostatných právních subjektů (byťstně na sobě závislých), kteří chránili své individuální obchodní zájmy a nacházeli se v postavení sice svrchovaných, ale existenčně na sobě závislých subjektů“.

10. I druhý rozsudek KS však byl zrušen rozsudkem NSS⁷, a to rozsudkem č. j. 5 Afs 21/2010 - 295 ze dne 13. 4. 2011 (dále též „**druhý rozsudek NSS**“), v němž NSS shledal, že relevantní trh byl vymezen správně, a to jak z věcného, tak i časového hlediska, a že újma byla specifikována dostatečně. NSS rovněž uvedl, že absence dohody o ceně nemohla být ospravedlnitelným důvodem pro přerušení dodávek. Přerušení dodávek ze strany účastníka řízení by mohlo být podle NSS hodnoceno jako krok nepřiměřený, naplňující znaky zneužití dominantního postavení, pokud bude potvrzeno, že účastník řízení byl dominantem. V dané věci dle NSS není rozhodné, že smlouvy vypověděl odběratel (navíc důvodem výpovědi nebyl projev vůle do budoucna odmítnout odběr dodávek, ale jejich předem avizovaná cenová nevýhodnost, dále pak snaha iniciovat další jednání ohledně cen dodávek, což se uskutečnilo). Dalším důvodem zrušení druhého rozsudku KS byl rovněž nedostatek odůvodnění stran provázanosti technologií, která by měla dle krajského soudu vylučovat závěr o tom, že účastník řízení disponoval tržní silou, jež by mu umožnila chovat se na trhu ve značné míře nezávisle.
11. Krajský soud následně ve věci rozhodl potřetí, a to rozsudkem č. j. 62 Af 32/2011 - 511 ze dne 28. 5. 2012 (dále též „**třetí rozsudek KS**“), jímž první rozhodnutí předsedy opět zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení. Tento rozsudek nabyl právní moci 30. 5. 2012 a byl potvrzen rozsudkem NSS č. j. 5 Afs 46/2012 - 69 ze dne 25. 9. 2013 (dále též „**třetí rozsudek NSS**“)⁸.

Třetí rozsudek KS

12. Krajský soud přezkoumal ve třetím rozsudku KS první rozhodnutí předsedy v mezích žalobních bodů. Z důvodu opožděnosti žalobní námitky neposuzoval správnost vymezení relevantního trhu z hlediska geografického. Správnost vymezení relevantního trhu z hlediska věcného pak mohl posoudit pouze z hlediska námitky, že mezi společnostmi ČER a CHEMOPETROL se jedná o vnitropodnikové dodávky a soutěžní vztahy jsou zde vyloučeny; tuto námitku shledal nedůvodnou a uzavřel, že vymezení relevantního trhu jako trhu petrochemických surovin s konkrétně vymezenými subtrhy bylo správné.
13. K námitce, že společnosti ČER a CHEMOPETROL jsou součástí jednoho holdingu a nejsou nezávislými účastníky trhu, a proto nepodléhají soutěžním předpisům, zopakoval krajský soud závěry z prvního rozsudku NSS, podle něhož je třeba oba uvedené subjekty pokládat za samostatné soutěžitele.
14. Krajský soud se dále zabýval otázkou, zda je účastník řízení soutěžitelem v dominantním postavení či nikoli. Dospěl přitom k závěru, že první rozhodnutí

⁷ Pozn.: Na základě kasační stížnosti Úřadu ze dne 16. 11. 2009.

⁸ Třetí rozsudek NSS nabyl právní moci 29. 10. 2013.

předsedy je v této otázce nepřezkoumatelné, neboť se dostatečným způsobem nezabývá tím, zda je účastník řízení na daném relevantním trhu soutěžitelem v dominantním postavení či nikoli, a to ve vztahu i k jeho závislosti na společnosti CHEMOPETROL. Krajský soud proto Úřad zavázal, aby se v novém řízení zabýval tím, zda účastníkovi řízení neznemožňuje jeho závislost na společnosti CHEMOPETROL chovat se na daném relevantním trhu ve značné míře nezávisle na jiných soutěžitelích; Úřad se má při tom vypořádat se všemi formami (složkami) této závislosti, tj. jak s provázaností výrobních technologií účastníka řízení a společnosti CHEMOPETROL, tak s otázkou existenční závislosti účastníka řízení na odebíraných dodávkách společností CHEMOPETROL i s vlastnictvím technologických zařízení pro výrobu a distribuci technické páry, elektřiny, chladicí vody a úpravy vody.

15. Pro případ, že by Úřad dospěl k závěru, že účastník řízení na odběrech společnosti CHEMOPETROL existenčně závislý nebyl a na daném relevantním trhu mohl jednat ve značné míře nezávisle na jiných soutěžitelích nebo spotřebitelích, připomíná krajský soud, že ostatní podstatné otázky jsou již ve věci judikatorně vyřešeny; tedy za splnění uvedeného předpokladu lze skutkový děj hodnotit jako delikt zneužití dominantního postavení.

Třetí rozsudek NSS

16. NSS potvrdil třetí rozsudek KS, v odůvodnění navíc dodává, že otázku závislosti účastníka řízení na odběrech surovin ze strany společnosti CHEMOPETROL považuje za významnou pro posouzení, zda je účastník řízení v dominantním postavení.
17. NSS ve svém rozsudku sice zmiňuje kromě možné závislosti účastníka řízení na odběrech svých dodávek ze strany společnosti CHEMOPETROL i závislost účastníka řízení na odběrech energií od společnosti CHEMOPETROL, nicméně ve vlastní úvaze o rozsahu zkoumání závislosti těchto dvou společností uvádí:

„Obě správní rozhodnutí tak zmiňují závislost žalobce na společnosti CHEMOPETROL, a.s. Za situace, kdy společnost CHEMOPETROL, a.s. jako významný odběratel disponoval velkou kupní silou, která mohla vyvážit velkou tržní sílu žalobce, a tento důvod mohl v konkrétním případě vyloučit nezávislé chování žalobce ve vztahu ke společnosti CHEMOPETROL, a.s., takže by nebylo lze žalobce posuzovat jako soutěžitele s dominantním postavením na trhu, bylo třeba, aby se stěžovatel s uvedenou otázkou dostatečným způsobem vypořádal. Prvostupňové rozhodnutí ani rozhodnutí žalovaného se však otázkou vlivu zmiňované závislosti na chování žalobce na relevantním trhu nezabývá. Nejvyšší správní soud se proto ztotožnil se závěrem krajského soudu o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného z důvodu, že se žalovaný dostatečným způsobem nezabýval tím, zda je žalobce na daném relevantním trhu soutěžitelem v dominantním postavení ve vztahu k jeho závislosti na společnosti CHEMOPETROL, a.s.“⁹

⁹ Viz předposlední strana cit. rozsudku, třetí odstavec. Žalobcem se rozumí společnost ČER, stěžovatelem a žalovaným Úřad, prvostupňovým rozhodnutím první rozhodnutí Úřadu, rozhodnutím žalovaného první rozhodnutí předsedy.

18. Lze tak uzavřít, že úvahy NSS v závěru odhlízejí od závislosti účastníka řízení na dodávkách energií ze strany společnosti CHEMOPETROL a soustředí se toliko na zkoumání tzv. vyrovnávací kupní síly.¹⁰

Rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R73/2002-11916/2014/320/HBa ze dne 4. 6. 2014

19. Po vrácení věci Úřadu k dalšímu řízení na základě třetího rozsudku KS a jeho potvrzení třetím rozsudkem NSS vydal předseda Úřadu dne 4. 6. 2014 rozhodnutí č. j. ÚOHS-R73/2002-11916/2014/320/HBa (dále též „**druhé rozhodnutí předsedy**“), kterým první rozhodnutí Úřadu zrušil a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. V druhém rozhodnutí předsedy je konstatováno¹¹, že na základě závazného právního názoru třetích rozsudků obou správních soudů, zejména NSS, bude v pokračujícím správním řízení nutno závěry Úřadu, který se v prvním rozhodnutí Úřadu primárně zaměřoval na otázku závislosti společnosti CHEMOPETROL na účastníku řízení, doplnit o bližší zjištění toho, do jaké míry nezávisle se mohl chovat na relevantním trhu účastník řízení, ať již doplněním dokazování o analýzy informací a dat obsažených ve správním spisu, tak i vyvstane-li taková potřeba, o informace a data získaná nově.
20. Dle druhého rozhodnutí předsedy tak v dalším řízení (cit.:) „*bude nutné se zaměřit na otázku dodavatelské a odběratelské struktury na relevantním trhu, otázku srovnatelnosti tržních podílů účastníka řízení a jeho odběratelů, otázku, zda byl CHEMOPETROL schopen si vymoci na účastníku řízení výhodné smluvní podmínky, případně zda a jakým způsobem ovlivňovaly dohody účastníka řízení a společnosti CHEMOPETROL relevantní trh a trhy navazující. Dále je třeba se zaměřit na existenci alternativních dodavatelů petrochemických surovin z hlediska významného odběratele, na posouzení toho, zda byla změna dodavatele petrochemických surovin z pohledu CHEMOPETROLU technicky a ekonomicky realizovatelná, a to i s přihlédnutím ke specifickému rozložení technického vybavení (skladové kapacity, vlečka), k němuž po oddělení obou společností došlo, případně je třeba zkoumat i možnosti účastníka řízení stran získání alternativních odběratelů a technickou a ekonomickou realizovatelnost nahrazení odběratele CHEMOPETROL odběrateli jinými.*“¹²
21. Předseda Úřadu nadto v uvedeném rozhodnutí doplnil, že požadavek týkající se posouzení závislosti účastníka řízení na dodávkách energií ze strany společnosti CHEMOPETROL nelze ze třetího rozsudku NSS dovodit. K tomu dále uvedl, že a) z dosavadních skutkových zjištění ani z obsahu spisu nevyplývá, že by společnost CHEMOPETROL hrozila svou pozici dodavatele na tomto jiném trhu vůči účastníku řízení zneužít, b) ve vyjednávání podmínek dodávek petrochemických surovin argumentace dodávkami energií a médií nezaznívá a c) představenstvo účastníka řízení již v roce 1999 jako ekonomicky výhodné řešení navrhovalo, aby účastník řízení vybudoval vlastní zařízení na produkci páry a elektřiny. Předseda Úřadu nicméně uzavřel, že i přesto je nezbytné, aby při dalších krocích v řízení nebyly indicie, které by

¹⁰ Srov. odst. 17 rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R73/2002-11916/2014/320/HBa ze dne 4. 6. 2014.

¹¹ Viz odst. 57 druhého rozhodnutí předsedy.

¹² Viz odst. 59 druhého rozhodnutí předsedy.

mohly tyto závěry vyvrátit, přehlednuty a byly případně odpovídajícím způsobem vypořádány v odůvodnění rozhodnutí.¹³

22. V souladu s odst. 63 druhého rozhodnutí předsedy je tak v dalším řízení před Úřadem nutné doplnit jak správní spis, tak odůvodnění rozhodnutí o důkazy a úvahy ohledně míry závislosti účastníka řízení na svém odběrateli s tím, že bude-li shledáno, že účastník řízení byl v dané době schopen se na relevantním trhu chovat ve značné míře nezávisle, je v souladu s rozhodnutími soudů v dané věci možno uzavřít, že přerušení dodávek ze strany účastníka řízení bylo nepřiměřeným krokem, který naplnil skutkovou podstatu zneužití dominantního postavení. Ohledně újmy je přitom třeba vzít v úvahu, že spolehlivě byla v důsledku jednání účastníka řízení prokázána újma způsobená toliko společností CHEMOPETROL, a má-li být konstatováno způsobení újmy i vůči dalším subjektům, je třeba v tomto směru doplnit dokazování.
23. Dospěje-li Úřad k závěru, že účastník řízení byl na relevantním trhu dominantem, který zneužil své postavení, je dále Úřad zavázán posoudit z hmotněprávního hlediska výhodnost pozdější právní úpravy pro účastníka řízení, a bude-li ukládána pokuta, postavit najisto otázku plynutí lhůt pro uložení pokuty.

Další průběh řízení:

24. Po zrušení prvního rozhodnutí Úřadu a vrácení věci k novému projednání pokračoval Úřad v prvoinstančním řízení při respektování názoru druhostupňového orgánu, kterým je prvostupňový orgán vázán.
25. Úřad v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu umožnil účastníkovi řízení seznámit se s podklady rozhodnutí. Této možnosti využil účastník řízení dne 30. 7. 2015. Dne 28. 8. 2015 obdržel Úřad od účastníka řízení podání označené jako „Vyjádření účastníka řízení po seznámení se s podklady rozhodnutí“. S ohledem na závěr řízení dle výroku tohoto rozhodnutí je však nyní již bezpředmětné, aby se Úřad blíže zabýval obsahem uvedeného podání účastníka řízení.

II. Použitá právní úprava

26. Předseda Úřadu se v druhém rozhodnutí předsedy (v odst. 25–28) zabýval otázkou aplikace procesních předpisů rozhodných pro toto řízení. Správní řízení bylo zahájeno za účinnosti dřívějšího správního řádu – zákona č. 71/1967 Sb. Po zrušení pravomocného prvního rozhodnutí předsedy Úřadu soudem (viz třetí rozsudek KS, jenž nabyl právní moci 30. 5. 2012) a vrácení věci k dalšímu řízení pokračuje Úřad ve smyslu § 179 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „**správní řád**“) procesně již podle správního řádu. Úřad se dále řídí také procesními ustanoveními zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění účinném do 30. 11. 2012.¹⁴ V průběhu pokračujícího správního řízení nabyla od 1. 12. 2012 účinnosti dosud poslední novela zákona o ochraně hospodářské soutěže

¹³ Srov. odst. 61 druhého rozhodnutí předsedy.

¹⁴ Pozn.: Úřad tak po zrušení prvního rozhodnutí předsedy třetím rozsudkem KS aplikuje pro dříve započatá řízení procesní ustanovení zákona o ochraně hospodářské soutěže účinného ke dni právní moci zrušujícího rozsudku, v souladu s principem nepravé retroaktivity procesních norem. Třetí rozsudek KS nabyl právní moci 30. 5. 2012.

provedená zákonem č. 360/2012 Sb.; tato se na procesní postup Úřadu neuplatní, neboť její přechodné ustanovení ukládá dokončení řízení zahájených před její účinností dle dosavadních předpisů.

27. Co se týče aplikace právních předpisů na hmotněprávní otázky případu, Úřad konstatuje, že protiprávnost určitého jednání se posuzuje dle právní normy účinné v době spáchání deliktu (dokonání jednání), není-li pozdější právní úprava pro účastníka řízení příznivější. Účastník řízení ukončil Úřadem vytýkané jednání dne 2. června 2002 (viz odst. 42 níže); na hmotněprávní posouzení jednání účastníka řízení se tedy uplatní zákon č. 143/2001 Sb., ve znění účinném do 1. 6. 2004¹⁵, nebude-li pozdější právní úprava pro posouzení jednání příznivější.
28. K tomu Úřad uvádí, že žádná pozdější právní úprava zákona o ochraně hospodářské soutěže, jež nabyla účinnosti po 1. 6. 2004, daný typ deliktního jednání nevypustila a nezměnila ani výši sankce za správní delikt zneužití dominantního postavení; z tohoto hlediska není pozdější právní úpravou pro účastníka řízení příznivější. Za podstatné pak Úřad považuje, že jedna z následujících novel, a to zákon č. 155/2009 Sb., vypustila s účinností od 1. 9. 2009 ustanovení § 22 odst. 5 zákona o ochraně hospodářské soutěže, jež upravovalo subjektivní a objektivní lhůtu pro uložení pokuty (tím i pro zánik odpovědnosti za delikt). Od 1. 9. 2009 je nově stanovena lhůta pro zánik odpovědnosti za delikt vztahující se pouze k okamžiku zahájení správního řízení.¹⁶ Tuto promlčecí lhůtu účastník řízení nemůže využít ve svůj prospěch, neboť řízení bylo včas zahájeno. Z uvedeného lze uzavřít, že pozdější právní úprava zákona o ochraně hospodářské soutěže účinná od 1. 9. 2009 je pro účastníka řízení úpravou **nepříznivější**, neboť neobsahuje lhůty pro zánik odpovědnosti za delikt (resp. možnost uložení pokuty) ve vztahu k plynutí času, jak od dozvědění se o možném deliktu (subjektivní lhůta), tak i od spáchání deliktu (objektivní lhůta). Účastník řízení má naopak podle právní úpravy platné v době dokonání Úřadem vytýkaného jednání jistotu, že za případný delikt může být sankcionován a tedy i uznán odpovědným jen v omezeném časovém horizontu dle promlčecích (resp. prekluzivních) lhůt stanovených v § 22 odst. 5 zákona. S ohledem na uvedené skutečnosti Úřad uzavírá, že na posouzení jednání účastníka řízení z hlediska hmotněprávního bude aplikovat zákon č. 143/2001 Sb., ve znění účinném do 1. 6. 2004 (pro který je výše založena zkratka „**zákon**“).

III. Charakteristika účastníka řízení

29. Společnost ČER byla zapsána do obchodního rejstříku, vedeného Krajským soudem v Ústí nad Labem, oddíl B, vložka 696, dne 28. 4. 1995. Předmětem jejího podnikání je zejména výroba, zpracování, nákup, prodej a skladování paliv a maziv včetně jejich dovozu, výroba, dovoz a zpracování chemických látek, výroba a rozvod plynu a tepla a koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej v režimu živností volných.
30. V době spáchání možného protisoutěžního jednání (dále též „**posuzované období**“) byla společnost ČER největším zpracovatelem ropy a výrobcem ropných produktů

¹⁵ Pozn.: Dne 2. 6. 2004 nabyla účinnosti první novela zákona č. 143/2001 Sb., provedená zákonem č. 340/2004 Sb.

¹⁶ Od 1. 9. 2009 podle § 22b odst. 3 zákona o ochraně hospodářské soutěže (a také v jeho současně platném znění) odpovědnost za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezačal řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let, kdy byl spáchán.

v České republice. Provozovala rafinérie v Litvínově a Kralupech nad Vltavou. Byla jediným tuzemským výrobcem benzínů a leteckého petroleje v ČR a současně nejvýznamnějším tuzemským výrobcem motorové nafty, dále produkovala např. topné oleje a asfalty. Zpracovávala ropu dodávanou ropovodem Družba (Rusko) a ropu dopravovanou ropovodem TAL a IKL-MERO (Terst). Obrat společnosti ČER činil za rok 2001 cca 48,6 miliard Kč (viz konsolidovaná rozvaha a výsledovka za rok 2001¹⁷).

31. Akcionáři společnosti ČER byly v posuzovaném období společnosti UNIPETROL, a.s., se sídlem Praha 8, Trojská 1997/13a, PSČ 182 21 (dále jen „Unipetrol“), AgipPetroli International B.V., se sídlem Via Laurentina 449, Řím 00142, Itálie (dále jen „Agip“), CONOCO CENTRAL and EASTERN EUROPE HOLDING B.V., se sídlem Schouwburgplein 30-40, 3012 CL Rotterdam, Nizozemí (dále jen „Conoco“) a SHELL OVERSEAS INVESTMENTS B.V., se sídlem P.O.Box 162, 2501 AN Haag, Nizozemí (dále jen „Shell“). Společnost Unipetrol vlastnila akcie v počtu odpovídajícím podílu na základním kapitálu společnosti ČER ve výši 50,995 % a společnosti Agip, Conoco a Shell vlastnily každá akcie v počtu odpovídajícím podílu na základním kapitálu společnosti ČER ve výši 16,335 %. Společnosti Agip, Conoco a Shell byly sdruženy v konsorciu IOC (proto jsou tyto společnosti dále v rozhodnutí označovány také jako „akcionáři IOC“), které nebylo právnickou osobou.
32. Nejvyšším orgánem společnosti ČER byla v posuzovaném období valná hromada, pro jejíž usnášeníschopnost byla dle Stanov¹⁸ společnosti nutná přítomnost akcionářů disponujících akciemi se jmenovitou hodnotou představující nejméně 67,5 % základního kapitálu společnosti.¹⁹ Z toho lze vyvodit, že s ohledem na rozložení akcií mezi akcionáři společnosti ČER byla pro usnášeníschopnost valné hromady nutná vždy účast společnosti Unipetrol a minimálně dvou akcionářů IOC.
33. Pro přijetí rozhodnutí valné hromady společnosti ČER bylo dle povahy předmětné záležitosti zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny hlasů přítomných akcionářů, resp. kvalifikované většiny dvou třetin přítomných akcionářů či kvalifikované většiny tří čtvrtin hlasů přítomných akcionářů.
34. Ze Stanov společnosti ČER vyplývalo, že zásadní rozhodnutí vztahující se k podnikání společnosti, včetně podmínek smluv na dodávky rafinérských produktů (smluv delších 1 rok či přesahujících stanovené objemové nebo finanční vyjádření za rok), tzn. i podmínek smluv na dodávku petrochemických surovin do společnosti CHEMOPETROL, podléhala souhlasu/dohodě nejméně tří akcionářů společnosti ČER, přičemž jedním z nich vždy musela být společnost Unipetrol.
35. Statutárním orgánem společnosti ČER, jenž řídil činnost společnosti a jednal jejím jménem, bylo představenstvo.²⁰ Rozhodovalo o všech záležitostech společnosti, které nebyly právními předpisy nebo Stanovami společnosti vyhrazeny do působnosti valné hromady nebo dozorčí rady. Představenstvo společnosti mělo 7 členů (Unipetrol – 4 zástupci, akcionáři IOC – 3 zástupci), kteří byli voleni a odvoláváni valnou hromadou.

¹⁷ Viz list č. 1771 a násl. spisu.

¹⁸ Viz listy č. 74–85 spisu.

¹⁹ Viz čl. 15 odst. 3) Stanov.

²⁰ Viz čl. 18 odst. 1 Stanov.

Pro usnášeníschopnost představenstva byla zapotřebí přítomnost nejméně 5 členů představenstva, k přijetí usnesení pak bylo nutné 5 hlasů členů představenstva.²¹

IV. Zjištěné skutečnosti

Výpovědi smluv, jednání o nových smlouvách, přerušeni dodávek

36. Mezi společnostmi ČER a CHEMOPETROL byly pro zajištění dodávek petrochemických surovin uzavírány tzv. dlouhodobé smlouvy. Jednalo se o kupní smlouvy označené shodně číslem 16836/99, o dodávkách primárního benzínu, HCVD, plynového oleje, LPG, černého destilátu, vakuového/visbreakingového zbytku, polymeračního hexanu, izopentanu a technického benzínu. Všechny smlouvy byly uzavřeny dne 24. 5. 1999 s účinností od 1. 1. 1999. Jednalo se o smlouvy na dobu neurčitou s výpovědní lhůtou na 6 měsíců s tím, že tato výpovědní lhůta může být uplatněna nejdříve 30. 6. 2001. Ve smlouvách bylo sjednáno množství ročních dodávek, jakož i cena a mechanismus jejího stanovení.²²
37. Dodávky uvedených petrochemických surovin ze společnosti ČER do společnosti CHEMOPETROL probíhaly na základě výše uvedených smluv i v roce 2001, kdy z důvodu cenové nevýhodnosti vypověděla společnost CHEMOPETROL dne 18. 6. 2001 se šestiměsíční výpovědní lhůtou kupní smlouvy na dodávky 6 druhů surovin, a to smlouvy o dodávkách primárního benzínu, HCVD, plynového oleje, LPG, černého destilátu a vakuového/visbreakingového zbytku.²³ V reakci na to vypověděla dne 28. 6. 2001 ze stejného důvodu (se shodnou výpovědní lhůtou) společnost ČER kupní smlouvy o dodávkách polymeračního hexanu, izopentanu a technického benzínu, které odebírala od společnosti CHEMOPETROL.
38. V návaznosti na vypovězení dlouhodobých smluv začala mezi společnostmi ČER a CHEMOPETROL vyjednávání o podmínkách dodávek uvedených petrochemických surovin pro období počínaje 1. 1. 2002 (stávající podmínky dodávek dle vypovězených smluv měly pozbýt platnosti k 31. 12. 2001). Souběžně probíhala jak jednání o podmínkách cen dodávek pro uzavření nových tzv. dlouhodobých smluv, tak i o podmínkách dodávek jen pro krátkodobější (tzv. přechodné) období (vynucené vždy skutečností, že mezi akcionáři společnosti ČER nedošlo k dohodě o podmínkách pro uzavření dlouhodobých smluv).
39. K 1. 1. 2002 nedošlo k dohodě, za jakých podmínek mají být realizovány další dodávky v období po skončení účinnosti vypovězených smluv (největší spory byly vedeny o cenové podmínky dodávek surovin potřebných pro etylénovou jednotku společnosti CHEMOPETROL, tj. primárního benzínu, HCVD, plynového oleje, vakuového/visbreakingového zbytku a černého destilátu). Dodávky tak v období po 1. 1. 2002 probíhaly bez jednoznačného konsenzu o ceně dodávaných surovin, a to až do 4. 3. 2002, kdy byly mezi dodavatelem a odběratelem písemně dohodnuty zpětně ceny dodávek, nejdéle však do 31. 3. 2002. Následně byla tato dohoda o stanovení

²¹ Viz čl. 20 odst. 9 Stanov.

²² Viz list č. 558 a násl. spisu.

²³ Viz např. list č. 1051 a násl. spisu.

prozatímních cen dodávek surovin prodloužena písemnými dodatky nejprve do 30. 4. 2002²⁴ a posléze do 31. 5. 2002²⁵.

40. Dne 31. 5. 2002 se konalo mimořádné zasedání představenstva společnosti ČER, na němž však ohledně pokračování dodávek petrochemických surovin společnosti CHEMOPETROL po půlnoci dne 31. 5. 2002 nebylo přijato žádné usnesení. Z tohoto důvodu se členové představenstva shodli na tom, že společnost ČER petrochemické suroviny počínaje 1. 6. 2002 společnosti CHEMOPETROL dodávat nemůže a předseda představenstva společnosti ČER byl požádán, aby v tomto směru informoval vedení společnosti CHEMOPETROL.
41. Na základě výše uvedeného byly všechny výrobní společnosti CHEMOPETROL k půlnoci 31. 5. 2002, kdy došlo k avizovanému přerušení dodávek ze společnosti ČER, odstaveny mimo provoz (do tzv. teplé zálohy).
42. K obnovení dodávek petrochemických surovin společností ČER do společnosti CHEMOPETROL došlo dne 2. 6. 2002 přibližně v 15.00 hod. Téhož dne obě společnosti uzavřely dohodu o podmínkách dodávek surovin pro přechodné období od 1. 6. 2002 do 31. 7. 2002.

Vzájemná závislost mezi společnostmi ČER a CHEMOPETROL

43. V posuzovaném období existovala mezi společnostmi ČER a CHEMOPETROL velmi úzká provázanost jejich výrobních technologií, daná tím, že tyto společnosti se vyčlenily v procesu privatizace z dřívějšího jediného podniku. Provozní jednotky a výrobní zařízení společnosti CHEMOPETROL byly konstrukčně uzpůsobeny na přímé zásobování petrochemickými surovinami jako výstupu kontinuálního zpracování ropy v rafinérii Litvínov (ČER), které společnost CHEMOPETROL dále zpracovávala, přičemž dodávky z ČER jí byly realizovány produktovody. Mezi oběma společnostmi tak existovala velmi vysoká míra závislosti.
44. Pokud jde o závislost společnosti ČER na společnosti CHEMOPETROL, tato existovala především v dodávkách energií, tj. technické páry, elektřiny, chladicí vody a úpravy vody, neboť společnost ČER neměla vlastní zdroj, a dále též stlačeného vodíku pro hydrokrakovací jednotku společnosti ČER, v jehož výrobě nebyla společnost ČER plně soběstačná. Společnost CHEMOPETROL poskytovala společnosti ČER i některé služby jako např. ostrahu, požární ochranu apod. Nadto byla společnost CHEMOPETROL, v důsledku propojení produktovody, významným odběratelem produktů od společnosti ČER.
45. Vzhledem k právnímu názoru předsedy Úřadu vyjádřenému v druhém rozhodnutí předsedy, kterým je prvostupňový orgán vázán, provedl Úřad v pokračujícím správním řízení došetření skutečností vztahujících se k vzájemné závislosti společnosti ČER a společnosti CHEMOPETROL (resp. i k možné vyrovnávací tržní síle společnosti CHEMOPETROL vůči společnosti ČER), jehož cílem bylo bližší objasnění toho, do jaké míry nezávisle se společnost ČER mohla na relevantním trhu chovat. Za tímto účelem

²⁴ Dodatkem č. 1 ze dne 29. 3. 2002.

²⁵ Dodatkem č. 2 ze dne 2. 5. 2002.

si Úřad vyžádal doplňující informace a podklady od společnosti ČER, které tato poskytla ve svém podání ze dne 10. 12. 2014 (dále též „**Podání**“).²⁶

46. Co se týče odběru produkce společnosti ČER ze strany společnosti CHEMOPETROL, společnost ČER sdělila, že dlouhodobě, tj. i v roce 2001, odebírala společnost CHEMOPETROL 95 % její produkce petrochemických surovin. Tyto dodávky od společnosti ČER přitom (dle jejího vyjádření) společnosti CHEMOPETROL sotva postačují pro pokrytí její výrobní spotřeby a zbylou část si zajišťuje jinde, včetně nákupu mimo relevantní trh. Jako zvláště zásadní je pak dle tvrzení účastníka řízení tato skutečnost u PrBi, v jehož případě účastník řízení obvykle pokrývá pouze 45–50 % výrobní spotřeby společnosti CHEMOPETROL na etylénové jednotce. Ohledně dalších dodavatelů petrochemických surovin společnost ČER uvedla, že tito jsou téměř z celé střední Evropy (Německo, Polsko, Rakousko, země bývalé Jugoslávie).
47. K problematice existence alternativních dodavatelů petrochemických surovin z hlediska významného odběratele (tj. společnosti CHEMOPETROL) společnost ČER dále sdělila, že petrochemické suroviny vyráběla v roce 2002 (v podstatně menší míře) rafinerie PARAMO²⁷ (sesterská společnost společnosti CHEMOPETROL), rovněž tato naprostou většinu produkce dodávala společnosti CHEMOPETROL.
48. K otázce existence potenciálních odběratelů společnosti ČER v roce 2002 na trhu petrochemických produktů vyráběných touto společností, zejména na trhu PrBi, plynového oleje a LPG, společnost ČER uvedla, že na vymezeném relevantním trhu nebyli žádní potenciální odběratelé PrBi. K tomu doplnila, že v případě potenciálních odběratelů působících mimo relevantní trh (ČR) mají tito vlastní produkci PrBi a dalších produktů, a to zhruba ve shodném podílu nutného technologického výsledku zpracování ropy (jako společnost ČER). Nahrazení produkcí společnosti ČER by tak v jejich případě postrádalo smysl.
49. V souvislosti s dotazem Úřadu na případné nahrazení odběru produkce společnosti ČER jinými potenciálními odběrateli se společnost ČER vyjádřila tak, že změna technologického provozu rafinerie s ohledem na náklady v řádech mld. Kč nepřichází v úvahu. K této otázce společnost ČER dále doplnila, že společnost CHEMOPETROL nebyla nahraditelná jinak, než pokud by sama uvolnila místo na trhu etylenu výrobcům z okolních států, u kterých by poté teprve teoreticky mohla vzniknout potřeba po dalších zdrojích PrBi. Po tuto dobu by však společnost ČER neměla pokryt žádný náhradní odběr namísto společnosti CHEMOPETROL a došlo by k zahlcení výroby, resp. i při náhradních skladovacích opatřeních k nevyužitelnosti prodejem PrBi i k snížení vlastní výroby.
50. Vedle těchto nově získaných informací poskytnutých společností ČER v Podání bylo zapotřebí brát zřetel i na údaje shromážděné ve spise již v předchozím průběhu správního řízení. Zde považuje Úřad za vhodné zmínit zejména skutečnost, že z hlediska tržeb za petrochemické suroviny dodávané účastníkem řízení do společnosti CHEMOPETROL byly v roce 2001 nejvýznamnější HCVD, PrBi a plynový olej.²⁸ Ostatní petrochemické suroviny (LPG, visbreakingový zbytek, zbytek ropný

²⁶ Viz list č. 2038 a násl. spisu.

²⁷ Srov. též údaje poskytnuté touto rafinerií – list č. 1829 spisu.

²⁸ Tržby za HCVD představovaly cca 39 % tržeb, u PrBi se jednalo o cca 33 % a v případě plynového oleje o cca 17 %. Další petrochemická surovina v pořadí, LPG, již tvořila pouze cca 5 % tržeb. Srov. list č. 1552 spisu.

vakuový, černý destilát, polymerační hexan, izopentan, a technický benzín) dodávané účastníkem řízení do společnosti CHEMOPETROL tvořily pouze malé procento tržeb.²⁹

51. Rovněž je třeba zmínit údaj poskytnutý společností UNIPETROL, a.s., IČ 61672190, podle něhož účastník řízení dodával společnosti CHEMOPETROL 80 % surovin potřebných pro její výrobu.³⁰
52. K naplnění požadavků uvedených ve třetím rozsudku KS, třetím rozsudku NSS a druhém rozhodnutí předsedy, zabývat se otázkou existence dominantního postavení účastníka řízení, a to ve vztahu k jeho závislosti na společnosti CHEMOPETROL, Úřad zjistil, že analýza všech v dosavadním řízení získaných informací spolu s informacemi doplněnými v pokračujícím řízení vyžaduje další šetření k jejich objektivizaci, včetně šetření reálné možnosti společnosti ČER uplatnit v *posuzovaném období* svou produkci u jiných alternativních odběratelů (nežli u společnosti CHEMOPETROL), obdobně reálné možnosti společnosti CHEMOPETROL získat v *posuzovaném období* v potřebném objemu nezbytné suroviny pro svou výrobu od alternativních dodavatelů (převážně zahraničních), nežli od společnosti ČER (možností jejich přepravy, skladování i vstupu do výrobního procesu společnosti CHEMOPETROL). To vše při odstupu více než 15 let od ukončení Úřadem vytýkaného jednání (viz též celková délka soudního řízení správního ve věci) a při změnách tržních podmínek v období následujícím po ukončení vytýkaného jednání.
53. Zároveň byl Úřad druhým rozhodnutím předsedy zavázán v případě, že bude na vytýkané jednání aplikováno znění zákona obsahující lhůty pro zánik odpovědnosti za delikt, vymezit trvání těchto lhůt, neboť po jejich uplynutí již nelze věc projednávat, rozhodovat o deliktu a odpovědnosti za jeho spáchání a nezbude, než řízení zastavit.³¹
54. Vzhledem k aplikaci zákona na posuzované jednání účastníka řízení byl Úřad povinen zkoumat také běh promlčecích lhůt stanovených v zákoně pro uložení pokuty (tj. i pro zánik případné odpovědnosti za delikt).

Uplynutí lhůty pro uložení pokuty

55. Podle § 22 odst. 5 zákona lze pokuty uložit nejpozději do 3 let ode dne, kdy se o porušení zákazu nebo nesplnění povinnosti stanovených zákonem Úřad dozvěděl (subjektivní lhůta), nejpozději však do 10 let, kdy k porušení zákazu nebo nesplnění povinnosti došlo (objektivní lhůta).
56. Pro počátek běhu subjektivní lhůty považuje judikatura za rozhodný okamžik, kdy má správní orgán „*vědomost o skutkových okolnostech v takovém rozsahu, který umožní i jejich předběžné právní posouzení. Zákon nepředpokládá, že by muselo jít o informaci zvláště kvalifikovanou nebo přicházející z určitého zdroje, musí však mít*

²⁹ Srov. list č. 1552 spisu.

³⁰ Viz list č. 200 spisu.

³¹ Viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 8 Afs 25/2012 ze dne 29. 1. 2015, v němž soud uvedl, že v důsledku prekluze práva postihnout účastníka řízení za protiprávní jednání může být jediným vyústěním předmětného správního řízení rozhodnutí o zastavení řízení ve vztahu k tomuto účastníkovi. Obdobný právní názor vyplývá i z dalších recentních judikátů správních soudů.

*nezbytnou míru věrohodnosti a určitosti, aby na druhé straně nedošlo k zahájení řízení naprosto nedůvodného“.*³²

57. K tomu Úřad uvádí, že dne 3. 6. 2002 obdržel podnět společnosti CHEMOPETROL obsahující popis základních skutečností (jako byly výpovědi smluv, dodávky petrochemických surovin v přechodném období), které předcházely přerušení dodávek ze strany účastníka řízení do společnosti CHEMOPETROL, informace o újmě vzniklé tímto jednáním účastníka řízení a informace naznačující, že společnost ČER zaujímá dominantní postavení na trhu předmětných petrochemických surovin. Přílohy podnětu pak obsahovaly stručné informace o výrobcích a situaci na trhu, text dohod o dodávkách petrochemických surovin pro krátkodobější (tzv. přechodné) období a jejich dodatků, korespondenci vedenou mezi oběma společnostmi v únoru 2002 ohledně jednání o ceně dodávek (včetně problematiky možného zastavení dodávek) a dopis společnosti ČER ze dne 31. 5. 2002 adresovaný společnosti CHEMOPETROL informující o přerušení dodávek počínaje půlnocí 31. 5. 2002. Lze mít za to, že podnět a jeho přílohy obsahovaly dostatek informací k tomu, aby Úřad *prima facie* mohl nabýt s dostatečnou jistotou přesvědčení o tom, že mohlo dojít k porušení zákona. Subjektivní lhůta pro uložení pokuty tak začala svůj běh dne 3. 6. 2002, kdy Úřad obdržel podnět společnosti CHEMOPETROL.
58. Lhůta pro uložení pokuty dle § 22 odst. 5 zákona v souladu s § 41 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, neběží po dobu řízení před soudem.³³ V nyní posuzovaném případě tak došlo ke stavění lhůty v těchto obdobích:
- od 30. 6. 2003 do 18. 2. 2005 (od podání žaloby ke krajskému soudu do data právní moci prvního rozsudku KS),
 - od 28. 2. 2005 do 4. 11. 2009 (od podání kasační stížnosti Úřadem k NSS proti prvnímu rozsudku KS do data právní moci druhého rozsudku KS),
 - od 16. 11. 2009 do 30. 5. 2012 (od podání kasační stížnosti Úřadem k NSS proti druhému rozsudku KS do data právní moci třetího rozsudku KS),
 - od 4. 6. 2012 do 29. 10. 2013 (od podání kasační stížnosti Úřadem k NSS do právní moci třetího rozsudku NSS).
59. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že lhůta pro uložení pokuty uplynula dne 9. 9. 2015. V souladu s judikaturou NSS³⁴ přitom uplynutím lhůty pro uložení pokuty dochází rovněž k zániku trestnosti. Ačkoli tedy Úřad po nabytí právní moci druhého rozhodnutí předsedy pokračoval v řízení a v souladu s požadavky uvedenými ve třetím rozsudku KS, třetím rozsudku NSS a druhém rozhodnutí předsedy zjišťoval relevantní skutečnosti k posouzení existence dominantního postavení účastníka řízení, mohl tak činit, resp. v řízení pokračovat pouze do dne uplynutí lhůty pro uložení pokuty. S ohledem na uplynutí této lhůty nyní již nelze pokračovat v dokazování předmětu řízení a vydat rozhodnutí ve věci samé (ať již deklarujícího

³² Srov. např. rozsudek NSS ve věci sp. zn. 5 A 1/2001 ze dne 3. 6. 2004. Podrobněji k otázce počátku běhu subjektivní lhůty pro uložení pokuty viz též odst. 29 rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R059-070, 075-078/2007/01-45829/2015/310/ADr ze dne 22. 12. 2015.

³³ K tomu viz podrobněji odst. 31 rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R059-070, 075-078/2007/01-45829/2015/310/ADr ze dne 22. 12. 2015.

³⁴ Viz např. rozsudek NSS ve věci sp. zn. 8 Afs 25/2012 ze dne 29. 1. 2015.

vinu, nebo že porušení zákona nebylo prokázáno). Z důvodu marného uplynutí lhůty pro uložení pokuty již nelze v řízení pokračovat, a proto Úřad rozhodl o zastavení tohoto řízení. Vzhledem k závěru tohoto řízení je rovněž bezpředmětné zabývat se jednotlivými námitkami účastníka řízení.

V. Závěr

60. Ačkoli po vrácení věci druhostupňovým orgánem k dalšímu řízení prvostupňový orgán provedl šetření a činil další nezbytné kroky směřující k posouzení předmětu řízení a vydání nového rozhodnutí ve věci, lhůta pro uložení pokuty uplynula dříve, nežli bylo možno pravomocně o věci rozhodnout. Z uvedeného důvodu Úřad rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí může účastník řízení dle § 152 odst. 1 a odst. 4 ve spojení s § 83 odst. 1 a § 85 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad, o kterém rozhoduje předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Rozklad se podává u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Včas podaný a přípustný rozklad má odkladný účinek.

otisk úředního razítka

JUDr. Hynek Brom
1. místopředseda Úřadu

Obdrží:

JUDr. Vladimír Zoufalý, advokát, sídlem Praha 1, Národní tř. 10

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy